

MİTRA – Faruk İremet

Yarın Yayınları

Necatibey Cad. 34/14
Sıhhiye – ANKARA

ISBN: 91–87840–28-6

Dizgi: Suteni Yayıncılık
Baskı: Ekin Matbaacılık
Kapak Resmi: Nuri Can

Ekim 1996

YAZARIN ÖBÜR KİTAPLARI

- 1-"Çöl Yağmuru" (şiiirler) Falköping 1989
- 2-"Katliamdan Kaçanlar" (şiiirler) Falköping 1990
- 3-"Rondikê Çavên Ti (Susuz gözyaşları)" (Zazaca-Kürtçe şiiirler) Stockholm 1993
- 4-"Och i älskades hunger (Ve sevgilinin açlığında)" (İsveç'çe şiiirler) Stockholm 1994
- 5-"Antolojiyê Ozanê Swêdi (İsveç fiairler Antolojisi)" (Zazaca, antoloji) Stockholm 1995
- 6-"Zeritenik (İnce Yürekli)" (Zazaca şiiirler) Stockholm 1996
- 7-"Zonê Ma Zazaki (Dilimiz Zazaca)" (Zazaca-Türkçe-İsveç'çe) Stockholm 1996

***Mitra**

Ben bir şairim
yüreğim mahsum çocuk
hiçbir değere satılmamış
ve işte o yüreğin çatal parmaklarıyla
Mitra'nın gözlerinin yuvasından
topladım güneşi
şiiirin kalbinin derinliklerine
güneşli ormanın, yeşilliklerini süsledim
işte bu benim sana aşkımdı
ilân-ı aşkın bayraklarında
gülerken Mitra...

***Mitra (Mihtra): Mitolojide, Zerdüş ve Hind-Ari dinlerinin Güneş Tanrısı.**

İlâhi dağları

Bu suskun, zehirli gecenin sessizliğinden,
bıçak kaydı usulca
parlayarak, ustaca,
kılıfından faili meçhul

Utanıyordu zaman,
dostların yaşlarını silen ellerde
ayyaş içki kokan gecenin, nane kokmaz nefesi
meyhane yalnızlıklarında...duman...izmarit
kalaylıydı yüreğimin potası
damarımın kan fıskıran rafinerlerinde
Fırat'a dökülen kanımızdı adak,
puşt itirafçı gecede.

Sevmen, Flinta sevmesi
el değmemiş ilahî dağlarıdır
Munzur'dur, Nemrud'tur, Cudi'dir
bu topraklarda muskalı yetimler emziren.

Güneşi de, ayı da,
okyanus görmedi buralarda
ondandır yüzme bilmez.... Boğulur
ay günde, güneş gecede,
değişirken ölüm vakitleri, ilahî dağlarında,
takvim yapraklarının hesabı eskiyor
soyu-sopu belli değil çünkü
her ölüm faili meçhuldür.

* Sin

Haran'ın sulak ana rahmini
süzerek Dicle, Fırat'tan
gümüş renkli bir gecede
Sin'e adaklarla sundum
birde ustura görmemiş
bir gelin yüzü armağan
sızıların, engeli yolların
kurumayan çiçeklerin
-sevdan-
aşkın olacak, yitirilmeyen
seni belkide unutacaklar
tarih kitaplarından silinmeyen.

Rahminde döllensin diye
sana,
ölüm tarihli bir coğrafya
armağan etmeye utanırım
Sin, güzelliği sana bıraktım
ölümden armağan mı olur?
Varuna taşarken döl yatağında

***Sin**: Haran'ın ve Keldanilerin ay tanrısı. (Sin/Sim/Sêm: Zazacada gümüş ve gümüş rengine verilen ad.

***Varuna**: Deniz tanrısı. Zazacada, kelime olarak "Varuna"ya benzeyen şu kelime vardır. "Varan vareno" yağmur yağıyor.

Kaçak sevda

Neden içimi ezer, bu yalnızlık
sarılır bana, kırgın durgunluğumda
bu durgunluk hayat-î bir olay
sevgisiz bir mahkumiyet.

Bulutların arasından süzıldüm
yağmurlarla ıslattım üşüyen ellerimi
derdimi sorma bana
onları kendi yalnızlığımda
bir içim su ile temizledim
ve öyle teslim ettim sana, gönlümü...

Sen benden,
bir de,
sevda dolu bir resim çizmemi bekliyordun
unutmadım, biliyorum beklediğini
ama arzularımı sormadın
Onlar ki bir katliamın nefes borusunda
dolgun bir hayattı.
Yani çözümsüz
yani köşe-bucaksız.

Hünerli gözlerinde,
Gizli bir kaçak sevdaya tutuldum
usta ellerimdir saçlarını okşayan
bu ellerim kırıla
duvaksız bir zulümdür bana.

Koynumda oynattığım.
kaçak mahkumiyet,
bana ihanettedir,
Fırat'ın kanlı suyunda,
abdessizdir ölümü.

Koza

Kısrak.... kısır,
çam kozası.

Çakır-keyif zulmün
çakıl taşları
gül baharında yenik.

Düğüm
zincir zincir musallat
kalıplarında
döküm yarası yüreğim
bu hasret
zehir-zıkkım
cevapsız.

Ne yapar can pazarında
bu uyanış
ölüm,
karanlık
ziftli
görmedi şafağın gül yüzünü
sen dokundukça bu vücut titrek
gel dokun...
yanı başıma.

Haykırışlar uykularımı bozar
Ne karanlıklar eskitti, bende ki bu yürek
henüz ayrılık çalmadan kapıyı
gel dokun
gözlerimden siliver
okşa...

Yenilmez yazgı

Göz bebeklerime terkedilen
ölüm korkusu titretir,
bir de, biryerlerde kaybolmanın korkusu
yitip gitmenin.

Bugün sizleri,
çocuk masallarında anımsadım dostlarım
kırgın değildi içinizdeki isyan
yenik değildiniz.

Sizleri anmakla,
yeni bir dünya'nın resmini
çizmeye çalıştım sınırsız, olmadı...
Herşey çocuk masallarında
anlatılanlar gibi değildi
bu değil miydi yakılmasına sebep
*Giordano Bruno'nun.

Bu ne yenilmez yangındır
bu ne de yenilmez bir yazgı
bu ne yenilmez bir isyan
bu ne sevgidir güldürür
direndikçe direnen.

Burası sessizlikler ormanı
sessizlerin,
yeniklerin ormanı
adları unutulmuş yeni masallarda
yabancılar diyarı.

*Giordano Bruno: Dünya'nın yuvarlaklığını ve güneş sistemi teorisini savunduğu için
Enginisiyon mahkemesi tarafından diri diri yakıldı

Ve sevgilinin açlığında...

-|-

Sabahın,
sevinç dolu haykırışlarını arıyorum
aynadaki kendimde
veya inleyişlerini Van Gölünün.
Yine öyle kusursuz,
bir yaz sevinci taşıyorum gönlümde.
Duyumsuyorum gözlerimle,
gece bir felaket yaşıyor
ve ben koynunda duyumsamalarımın
çatlatacak yumurta zarımı
güneşsiz vakitten uçmaya hazırlanıyorum
tüysüz,
hazırlıksız kanatlarımla.

Yazım gençliğini yaşıyor gönlüm
yazın boyun eğmeden karanlıklara
olan isyanını yaşıyor gönlüm,
gönlüm seni yaşıyor,
sen rüyalarımnda saklısın
ben, aynada kendimle seyirdeşim
seninle baş-başayız,
bakışmamızda,
öpüşmemizde,
sevişmemizde,
yalnızız.

Çocukluk hatıralarımdan,
Zara teyzeyi anımsıyorum
nedense?
Çocukluk hatıralarımı aralayarak
gelişiyorum koynunda zamanın bugün.

Çaldılar benden,
çocukluk hatıralarımı,
gizli bir şeyi kalmadı artık
anlattığın masalların,
söylediğin yasak ninnilerin
her şey geride kaldı,
çalınan...hatıralarımda Zara teyze.

Günlerden,
güneşli bir gün,
damdan dama atlayarak
sana ulaşmış
ve
avluda ki,
üzüm asmalarının altında oturarak
suskun bakışmıştık.
Bugün nedense?
Masallarını özlüyorum,
o ahşap ekmek fırınına
çaldığım çörekleri,
bir de
seni düşünüyorum
Zara teyze...
Senin hakkında son bildiğim
Siverek'ten İzmir'e göçtüğündür.
Orada da koruyor musun asma ağaçlarını
yoksa benim gibi
kendini yorgun mu hissediyorsun?
Kimbilir belki de,
masallarını dinleyecek torun sahibisindir.

Babam kendi torunlarını göremedi,
annem belki de korkusundandır,
bizi zorluyor,
torunlarını okşamak için.

Seviştiğim kızların ismini,
ve sayısını çoktan unuttum
ama ana olacak birini,
hâlâ gözlerime doyuramadım
Zara teyze...

-III-

Çiçeklerin ömrü -bir yazlıktır-
güzelliklerini esirgeyemezler ayazından
-Karacadağ'ın
korumak için gençlik aşkımlı,
olmayan yavrularımı,
kendime küstürdüm,
ahhh...Ne de korkunç,
yorgun,
aynada ki sırdaşımın gözleri.

Ne isim verelim sebepsiz ayrılığımıza?
yeni isimler mi bulalım,
yeni aşklarımıza?
Yoksa yeniden kaçalım mı,
sebepsiz felsefik korkularımızdan?

Ne medetler beklentisindeydik...
Oysa kara kısrak doğurana,
güvercin yumurtasına küsmüş.
Kuzu çekmiş dudaklarını kuru memeden
ve çiçekler süslemiyor artık
eskisi gibi,
vazolarımı.

Tüyleri çekilmiş,
kanatsız bir yüreğe sahibim artık
ahhh...Ne seviyorum seni,
felsefik korkularıma inat...

Bu kadar sabahı olmayan sayfalardan
bu kadar çürümüşlükten,
bu kadar kofluktan,
yinede umut yaşatmasını,
ve baba olmasını unutmadım.

Bir yaz sevinci saklı,
kuş ötüşmelerinde
nehir kenarında
ağaçların gölgelerinden
gemi seslerinden ürkerek,
dalgalandı mısralarımda
rüzgarda arkadaşımın ak saçları
öyle açık soyunmuş ki gökyüzü
atmış sütyenlerini
ve bir yaprakla gizliyor arını
oysa ki, bakmaya hiçte heveslenmemiştim.

O ar,
o utangaçlık beni de sardı
ama yine de taşıyorsun rahminde
benim utangaçlığımdan bir döl
ve nedense,
ölüme mahkum edilmiş
yasak,
hayali ilişkiler.

-V-

Gözbebeklerinde çıplak bir hayatı
arsızlığa bürmeden
aşkların en güzeli olan
yasak aşkımı dudaklarından öpüyorum
dudaklarım,
kaldırıldığın sarhoş bardaklarda tutuklu.

Ne sarhoş olmayı,
ne de hatıralarımda unutulmayı...
Ne gözlerinde ağlamayı,
ne de unutmayı arzuladım.
Ağlama,
ne olursun...
gözyaşların beni yakmasın
saniyeden çok az,
bir göçerlik kaldı
ayazına seher vaktinin.

Ben bir gencim Alah'ına kadar
vatanını seven
vatani sevgisiz,
seheri sahipsiz,
kınalı keklikleri vurulan.

Bir daha utanmadan
söyleyeyim mi?
Ahhh...Ne seviyorum seni,
vurgun yemiş vatansızlığım.

Birileri senden gizlice
beni saklı sorarsa!
alnımdan öp beni
ki,
unutmayayım
öpüşünün sebebini.

-VII-

Zara teyze,
anam,
babam,
hatıralar,
sevilen her şey şimdi
acıda birer hayaldir.

Ama yine de inadınayız
suyu çekilen ırmaklarda,
volkan patlamalarının.

Bu bir yeniliktir gözümün nuru
şimdi masallar yiğitlerle yazılıyor,
kaçaklar sınırsızdır artık,
kalemler yiğit birer antoloji...

Asmalar koruklandı,
hatıralar mayalandı,
gözyaşları yakmıyor artık,
umut, yaşıyor güzelim.
Umut,
çaldığım çörekler,
aralanan çocukluk hatıralarımda,
o da bir vatandı
kanayan...
Yiğitlerin yarasında
ve sevgilinin açlığında...

(13-26). 5. 1992 Uppsala-Stockholm

Yoksun

Kapımı vurmuşlar
açan olmamış
beni sormuşlar
yoktum
burdayım
seninleyim
sen yoksun.

Ama eskitme...

Özlemlerimi sakla,
sende kalsın.
Uykuya dalmış yıldızlı bir günde
geçerken alırım.
Ama eskitme...

Ben çığlıklarında,
günü karanlık bir yolcuyum
ve terim,
demir kapıların,
mayınların eseridir.
Al sakla,
sende kalsın şafağı gönlümün,
ama eskitme...

Vahşi isteklerimde,
sıkılan sıcak mermileri kucaklamak,
avuçlarımla gediğini tıkadığım yaram
ölümcül değil, yaslanma
acılarımı değil
sevinçlerimi sakla sende kalsın,
yorgun ayaklarımla,
geçerken bir gün,
Alırım senden,
ama eskitme...

Bir gün,
bir kuşun,
sürgün kanatlarında
yaşı geçmiş
yorgun bir sonbahar görürsen,
sana bıraktığım,
gelipte alamadığım

sevinçlerimi salıver
sen bakışlarını sakla,
ama eskitme...

Ne kadar uzak,
ne kadar yakındır,
sevişmemiş çıplak
ıslak dudaklarımızda -fermanı-
gelenekler,
görenekler
ve ahlak dersleri zamanın,
bir de zincirlerle
tam tamına bağlı olduğumuz
utangaç yüzlü tebessümler
sakla sende kalsın,
kız utangaçlığı,
gizli isteklerimle süzülüp geçersen bir gün,
kadın kokulu saçlarına dokunup,
ter kokan yastığından ben alırım
ama eskitme...

Ellerimin dönüşü saçlarına,
yakındır.
Yakındır özelemleri patlayışlarımın
Mayın sırtında hasretim çıplak
kafeste yaralı...
Notalarını fısıldıyorum kulaklarına
ülkesizliğimin...
Sakla korkularımı,
sende kalsın,
ama eskitme...

Onlar unuttular veya vuramadılar sınırlarını,
sınırları kaçak, ivmesiz düşüncelerime
sevi heyecanlı, ürkek

mayının çıplak sırtına her bastıkça
telrglerle, ölüm kaldı ödünç
ellerim titrek, tut ellerimi...
korkumu saklıyor yüreğin, korkum ölümü
sevi, hasrette lkesiz
sakla sende kalsın
bu lkesiz Zaza yüreğim
ama eskitme...

18.02.1992 Stockholm

Her şey görecelidir.

Kobayların arasında
bir sen vardın
bir de caminin önünden
yaka-paça getirilen Azad
dünyadan habersiz lokantacının çırağı
peşkiri ile meşgul
oyun bozulmasın diye birinci şubede,
bir de ben vardım
yazılmıştı piyesler
bizlerle oynayanlar ne de ustaydı
-Everthing is relative-

Açık-saçık bir tablo önünde
savrulan fırçanın telleri arasından
Eyfel kulesi,
Diyarbakır'dan görülecekmiş gibi
oysaki poz verenlerin kişiliği gizli
hani nerede ayakkabı boyacısı Azad'ın
lokantacı çırağının,
senin,
benim,
hani nerede ressamın gözyaşları
-Everthing is relative-

Kup-kuruydu
soğuk.
Güçsüzdü parmakları
haykırışları sesizdi gecenin .
"Çek ellerini" bile diyemedi çırak
ve bu kelime yoktu piyeste
timsah gözyaşları dökenler
ne de ustaydı oyunlarında
-Everthing is relative-

Gözlerinde yıldız,
gözlerinde ateş kadeh tokuşturuyor
aylı bir gecede,
karda izler kalıyor,
yürünen zemin,
ne kadarda gizli,
saklı gecelerde.
Sabahın gelişiyle tılsımlayan yağmur
saniyenin binde biri,
bir filizlenme ile,
göz kapaklarında isyan ediyor
yorgunluğuna inat çekilen sancılıların,
davetsiz sürüklenir ayaklar,
bedenden habersiz.
Bir ana yorgunluğu,
gözlerinden belli
salar beşiğini
zindan kapılarının
-Everything is relative-
-Her şey görecelidir.-

Aşkımın katilleri

Genişçe bir alana iniverdi -karanlık-
ve ışığı mahküm edildi
-gülen yüzlerin-
ne de, yalnızlık şarkıları ezberliyor
-notaların ustası-
ve elimdeki vazoda,
balık sırt üstü yüzüyor,
yalnızlık...
Odamda
ve odam akşamdan kalma dağınık
kanaryamın kanatları yolunmuş.

sesim mazi olur,
boşluğa karışır kimseler duymayınca.
Mezar taşlarının ne güzelliği var?
Nedir, yaşamı güzel yapan?
Acılar, haykırıışlar mı...ahhhh?

Seni,
isteklerimin zıddına sevdim
-isteklerinin zıddına-
Yeter...
Yetmez mi, beyinlerde ki kölelik zinciri?
Belki, bir yerlerde birileri,
dertlerini yeniyor yalnızlığı ile,
ve belki de,
bir bardak şarapta
oynatıyor
muhteşem
erotik...

Kim tıkadı gözleri, kapakların ardına,
hangi usta yaptı da saldı -açık-saçık-

ve kimdir ağlatıyor usta icadı,
-karanlıklarda-
sazımın akordunu?.

Karanlık inmiş genişçe bir alana
-muhatapsız-
dünya'yı yerleştirmiştim sapanıma
ve fırlatıverdim
uçsuz-bucaksız diyarları dolaştı elden ele
ne yeni bir atlı,
Ne de yar gördü atımın yelesi -ardından-.
Ellerime bakma,
koynumda hâlâ başkasının sıcaklığı var
ve dudaklarım sünnetsiz,
öpüyor gülleri ardından.
Söyle bana ne olursun,
süvarilerin mezarda ne işi var?

Zamanın katillerini arıyorum
-yitik zamanın-
bir de yenik süvariler,
ve fosilleşmiş felsefenin katillerini...
Ama ben,
yolunu-yordamını arandıkça,
aranıyor...
Aşkımın katilleri.
Sapanımda ki dünya ile açık-saçık
gitarımın akordu
oynuyor muhteşem
bir erotik...

(5-9).01.1992

Yitik zaman

Çocuk sevinçli el sallayışlar
ne kadar temizdi
ve yalansızdı
her utangaç gülüşme.

Özleyişler,
bekleyişler ilticacı
hasrettik oysa
ve basit değildi
ateş çevresinde
sahil kutlamaları
* "ormanda çıplak".

Simgesiz derinliklerde boğulur
üstadı katil
yarım yamalak
ezgisiz.

Bir ressam çizebilir mi kendini
-aynasız-
bir palyaço gülebilir mi kendine
oysa ki çığrını aşmış, geriye kalan
-güler bir yüz-
çıplaklığı koynumda gizlenen
susamış bir buket
sabırsız bir yürek
kaldı ortada üryan...
Çıplak bardak ardından
kalemim utandı birden
kırıldı ucu.

Birileri sevincimi çaldı
yoksa ben mi yitirdim biryerlerde
zevki yok artık gülüşmelerin

birileri çalıverdi benden
yaşanmayan yıllarımı.

Yorgun memelerini
çocuklar emmiyor artık
ve analık sevgisi tatmıyor -göğüslerin-
hani bu şiirin neresinde saklı
yaşanmayan yıllar
-ve-
yitik zamanı ömrümüzün.

*Picasso'nun tablosundan
"ormanda çıplak"

Mülteci sevgi

Mülteci bir sevgi ile sevebilmek seni
kurgubilim bir rüya
çıplak gözlerimde canlanan
kızgın bir fırtınaydı saçların
ve ben dudaklarında,
her öpücükte,
mülteci sevgisi ile
çocuk yüzlü bir bahardım.

Kuyruksuzdu uçurtmam
kanatları yolunmuş posta kuşlarının
ilk verilen çiçekler çoktan kurumuş
neydi baharı yaşamın?

Başlar önde,
eller cepte,
paltoların yakaları kalkık
ve sokaklardan sessizce süzülüyoruz
dostlarımın saçlarına çoktan aklar düştü
benimkiler dökülmekte.

Suların içinde gülleri yaktılar,
kanattılar toprağın anlını
ne vahşi isteklerim oldu -yine de-
sen uzanmış, sevişiyorken kitaplarınla.

Bir darbeydi, beyin hücrelerinin savaşı
bir darbeydi mülteci bir sevda ile -sevişmek-
toprağın kokusu yenik değildi patlamalara
sevişmemizden kirlenmemiştiki kitapların sayfaları
zaman yitikti sevgilim,
sen emzirirken sütsüz memelerinle

v a t a n ı.....

Bahar...

Saklama, benim isteklerim onlar
ve ellerimi uzatıyorum sana,
kullan onları sicim gibi,
tırmanırsın belki,
gökyüzüne.
işine yaramaz acılarım,
toplama,
bırak yerde kalsın
yarım yatalak.
Karda üşümez gecem,
şafağı ağlamaz,
ufukta ürperişler, yarına kayıyor zamansız
sen, bahar özlemiyle, karda sıcak bir öpücük
sanat özlemlerimle,
zaman özlemlerimin çeşmesi,
dört iklim
çöl ayazıdır boyanan
düşlere dalmış,
notasız ürpermeleri kollarımın.

yalnızlığımın düşünce geceleri dalarım
ve çok uzun sürer düşlerim İskandinavya'da
ama, yinede koyuvermedim kendimi,
çocuklarla şarkılar yazdım, dilimin üstüne
ve yalattım çiçeklere...
Bir onlar biliyor,
nasıl hüzünlenirim -baharda-
ve sevdalanırım gizlice.

Baharı, işkencede eriyen karlarla
karanfiller isyan ediyordu
ve sen saklıydın kitabının arasında
son bir öpücüğü duvaksız.

Dün gece loş salonların birinde,
iki bardak biradan,
sayısız yudum aldım,
yaşlı gitaristin eşliğinde
ve bu gece,
ölesiye seni düşünüyorum
ölesiye...

Bu gece, bu kent,
beni gözlüyor.
ben,
bu gece,
bu kentle söyleşiyorum
yumulu gözkapaklarımda
acı biber tohumu, çiçek açıyor
sessizlik delikanlı,
deli-dolu bir bahar.

Ben bir arkeoloğum bu şehirde,
bir şair,
ve sen,
bir ressam,
zamanı saklamasını bilen
-baharda, hünerli bir el-
ahhhh...
Ne seviyorum seni...

Üşümeden dokunabilseydim.

Kar yağdı gece boyu
süzülerek,
çıplaklığından gecenin....
Soğuk bir rüzgar esiyordu doğudan,
sabah güneşi, ışınlarına aldırmadan,
dışarda,
kartopacı oynuyor çocuklar,
-kayıyorlar-
mimiklerinde,
sevecen,
bahar yüzlü güneşler taşıyorlar.

Çocuklar karda oynuyor, anaaaa...
Bir çocuk gibi,
ben de oynamak isterdim
-oynayabilseydim-

Geçmişini uzak,
geleceğini yakın,
Dünyada her güzelliğin bir anlamı var
ve herşeyin de bir güzelliği.

Karın altında canlı bir yaşam
martı gülüşmelerinde,
gülüşmeleridir...
beyaz özelemlerle süzülen.
Ben de süzülebilseydim
sınır boylarına kaçak,
yüreğim sıcak
bir de oynayabilseydim çocuklar gibi
ve
üşümeden,
gülebilseydim mimiklerimle,

utangaç parmaklarımla,
rüzgar iniltilerine,
bir de dokunabilseydim ana...

Mimiklerinde çocuklar,
güneş taşıyor -mutluluğuma-
Bak işte karlı bugün
ve her mutlulukta, tebessümde,
güzelliklerin bir anlamı var....

4.2.1992-Uppsala

Kızma bana...

Sevginin,
Ölümün suskunluğundan
tüneller yaptık aramızda,
ucu şafakla aydınlanan
-ölüm çukurları sessiz-
Çiçekler açınca -tomurcuklar-
gökkuşağının türküsünü
melodilendirdiler,
suskunluğunda,
karanlık gecenin.

Bir yanın zindan mahkümü karanlık
sevgi, kanatlanan maviliklerde
bir yürek davası,
gözyaşlarının mateminden,
açtı tomurcuklar,
yenik düşer mi -sevgi-
ölümün suskunluğunda?

Sevmek,
kanlı dudak nemi
kuru dudaklarımda,
gözlerimden süzülen,
baygınlık dansıydı -dokunmamız-

Bir gül nasıl açar bilir misin?
Veya nasıl kurur sabah çiğiyle?
Ve nasıl yalnızlık sarar karanlık geceyi?
işte onların hüznüyle,
seni yarattım gönlümde, bir fırtına gibi.

Binlercesinden kopan,
seher yeli yükseklerden,
bir kar tanesi gibi beyaz
sonbaharın kuru dallarından
bir melankoliyle süzülen
sayfalardan siliniyormuş gibi
hayal olan -bizden ne isteniliyor,
yabancılaşan bir tanrı mı-?
kasırgan değil mi ki,
diyardan, diyara, bana esip gelen,
bir fırtına, bir hüznün -yalnızlığın-.

Sana kuru yapraklardan,
bir de doğum günü hediyesi yaptım
Sana seher yeliyle esip gelsin
diye sevgim,
sana torunlar gönderemedim diye,
kızma bana
seni özmesinler diye yalnızlığında,
ağlamasınlar, seni....
Bir efsane gibi hatırlasınlar diye
kasırgalaşan yağmur taneleri ile
kendimi ıslattım
gözyaşlarımla,
ahhh...Vakitsizdir,
zamanı yoktur ölümün...

Bir tutkudur...

Bir müzik sesi uzakta, senden
oktandır bir yanık yazgı
-hayal-
tutuşturur sessiz alabildiğince
kokusu toprağının...

Senden,
Öyle uzak küskün
utanırım arsızlığından
-acının-
nefret etmek yiğitlik mi?
her nefes alışımda,
senin,
toprağın kokusu
tutuşturur yalnız.
Derdim artar anlatamam
hasret ne acı....
Utanırım, sevgi yalnız karşı durur
-cephede-
tüm pisliklerine inat dünyanın.

Bir melodi rüzgarı
senden, bana esen -umut-
oktandır yle sessizliğe
boğar beni,
duyduğum hasret.

Bir küfür,
bin haykırış,
Çatlak dudaklarımdan dökülen
-unutulmayan umut.-

Öyle alıngan ki,

küskünlük
hırçındı sevişmemiz
silahın namlusu bakire.

Sev beni, senden uzakta olsam.
Sev beni, hırçınca utanmaksızın.
Sev beni, insanların dillerinde
küfürde olsam.
Sev beni, seni sevdiğim kadar.

Bir tutkudur alıp başını gidiyor
bir tutkudur baş edemediğimiz
bir tutkudur, silahın bakire namlusu
bir tutkudur, müzik sesiyle uyanmamız
bir tutkudur -hayal-
rüzgar melodisi ile esip gelen
toprağın kokusu
Öyle çıplak ki sevgi,
yalnız karşı durur -cephede-

(20-27).07.1991 Falköping

Süzülen terimdir...

Günaydın nazlı yarım
gözümde buğusu toprağın
dalgalarında yeşilliği ormanın
duygular serin bir yaz gecesi
koynumda bir İsveç güzelinin kıvraklığı
hayal olur gözümde
yalnızlığı gecenin.

Tut ki köründe seherin,
kurtla kuzu ayırt edilemezken
kapılar çalınır usulsuz
-bir soran var elbet-

Ölüm sessizliği koynumda,
sıcak öpücüklerin,
ah...Sen değil misin
bulutların ardında gizlenen
veya gizleyen yaz güneşini
ve gözlerinde yağmur tılsımı.
Koynumda sen,
ve ben,
terimle süzülüyorum,
usulsuz kırılan kapımla.

Günaydın sana, nazlı yarım, yavuklum
ayırt edebiliyorsun artık gündüzü, geceden
Edsviken gölünün etrafında suskunlar
ve tokatlayanlar yalnızlığı -ki o da benim.
Oysa sen bir balıksın Edsviken gölünde
veya savkın göl yüzeyinde süzülen
belki terimle süzülen Van Gölüdür ufkuna
ve sen,
tenimde yağmur tanesi sessizliğiyle süzülen.

Sessizdi notaları Tomaso Albinoni'nin
Corelli uykularında cermonisiz deli adam
haykırıyor yalnızlığımın notalarında
ve senin koynundan çıkıyorum usulca
terli, hastalıklı, bir adam ritmi
dizelerimde bana haykıran
gözlerimizde yağmur tılsımı -sessizlik-
geceye karışan ,
isyan haykırışları
ve her kelime patlamaya hazır bomba
ve şiirlerdir patlayan -alnında gecenin-
günaydın geceye,
ateş yakan sancılarla...

Tenimden...

Bir zamanlar hikaye misali,
saklıydı avuçlarımda alev.
Tükenmez yangını, suskunluğumun
olur olmaz yerde,
küskünlüğü hırçınlığının,
zamansız yadigar kaldı,
karanlığı gecenin.

Sanki sevgiden acı olur isyan,
girdabı tıkanmaz asırlık yaranın, ninnilerle beslendi,
hikayelerle uyutuldu zaman, oysa ki,
karanlıklarda saklı olan ışığı açığa çıkardık
gizli zamanı...

Göz kapaklarımızın ardında,
saklı olan dünyayı, yaşamak için.

Aman, ne de sinsî kör olasıcası -korku-
ıslak tenimden süzülen.

Seni unutum mu sanıyorsun?
Sen hikayesiz gecelerin adamı,
her kemiğinden bir canlı oluştu
karanlık ay gecelerinde
her nefes alışında bir tuzak, örümcek ağı.

Onur, ayaklar altında,
kalbimin son ateşinin alevlerinden
unutulmayacak bir tablo boyaladık
durmaya hırçınlığında gecenin...

Ve sen saklısın,
uykusuz gecelerin sabahlarında,
göz kapaklarının ardında aranan
yeni bir gündür
boyun eğmeyen...

Zeytin çiçeği...

Ayrılıp gidersen,
bir gün, ben farkında olmadan,
benden ayrı düşersen,
uzak diyarlara,
gül... Ağlama sakın.

Sakınırım seni,
soğuktan, sıcaktan,
kurumasın diye dalların,
denizleri taşıırım sana avuçlarımla,
ve, gükyüzünde eksik olmasın diye -güneş-
sana şafakları taşıırım yüreğimde.

Elbette hızlı bir yol -zaman-
ve gelip geçmesi...
Farkında değiliz zamanın,
ilerleyen dakikaların, sana yüreğimde,
yaşanılası zamanı getirdim
kurumasın diye, çölde kaktüs.

Yeter gözyaşlarımız,
çekelim gidelim diyarımıza
ayrılıp gidersem zamanı geldiğinde
ay ışığını topla yüreğinle,
benim için...

Karanlık odama
bir günün sevincidir kendinle getirdiğin
taze nane kokusu.

Yeni bir yön verdik ırmaklara,
akışına gidişine,
varolmanın geleceğine

fidanlar diktik
rahmindekiyle.
Uzun yaşasın diye, acıda sevgi.

Yasaklamamışız birbirimizden,
sevgi veya nefreti.
Kaburgalarımız arasında,
taşıdığımız
yüzü sevinçli bir bahardır.

Yüzünü güneşe çevirmiş,
hücremde tek canlı dostum
-yosun-
yakamda takılı zeytin çiçeği.

Çöl yağmuru

Sevdim, sevebildiğim kadar
bir kirpinin okundan,
bir kavganın acısına.
Bir yaslı anadan,
bir yetim çocuğa
yani neyi varsa ağlanacak
bu kokuşmuş dñnyanın
korkusundan kaçmayana sevdalandım.

Hani bir yiğitte öyledir
korkmamış
tazedir bileği
tazedir sevda
ilkbaharda filizlenmiş dal.

Bir uzun yoldur
kan sinmiş ve gözyaşları patikalarına
hasretine ağlanmaz dersem
yalan olur sözüm
yalan olur sevda
yalan olur
yalan...
İlbaharda filizlenmiş dal.

Sevdim sevebildiğim kadar
evdeki kanaryadan
dağdaki yaban ayısına
filizlenmiş mezar taşından
hücreden görünen ay ışığına
yani neyi varsa sevicek
o sevgiden kaçmayana tutuldum.

Yani bir gülde öyledir

tazedir
kivraktır tomurcuğu
kuraktır geçmiş
filizkıran fırtınasından
arta kalan
Çöl yağmuru...

Cansız.

Parmaklarımda bir oyun,
gözlerimde saklı arayışlar
sanki çöl hortumu,
çöl kuyularında saklı,
cansız arayışlar.
Arkasından bakılmayan
bir sisli yolculuk
ve dermansız... Her yol ayrımı.

***Carpe diem**

Sanki dönmüş gibi gözlerimin önünde çocukluğun
ellerinde büyüyen
savunmasız hayvanlarının ardından
tutun yasını, yaşamları katledilen
ellerinden alınan civcivlerinin.
Küçücük yüreğinle korurken onları,
ben farkına varmadan o kadar bydn m
kalemlerimin hırsız, kitaplarımın katili.
Zaman ne abukta ömrümüzde gcere çıktı
sakalın, bıyıklarınla bir ocuk değilsin
gökyüzü gibi sonsuz bir aşka sahipsin artık
tekrarlanmıyor hiçbir şey eskisi gibi
ve unutulmuyor yaşanılan.

Rüyalarını gönderiyorsun bana
bu, aramızda sanki gizli bir yazışma
darmadağınık rüyaların ürkütüyor beni
bağlı ellerimdeki, yağmur tanecikleri
gkkuşağından yapılmış, zincirsiz,
yıldızlı gecelerin, sa tokası
incecik sesin yıllarla değişiverdi
belki de ergenliğe bir destek kırılırken gençlik dalları.
Horatius'un dediği gibi "Carpe diem"
Hala geçmemişken zaman,
yaşamın ölüm kıytısında
bırak nehirlerimizin arası,
Ağrı Dağı ağıtlar yaksın uzak diyarlarda
Herakles'un ölüm kırallığında.

Bu yaşımızda

Baba olamadım bacım
amca olamadım
Dayı oluyorum öyle mi?
Desene,
bizde ufak bir yüreğe
ufacık bir dünyaya sahip olacağız
bu yaşımızda
onu sevginle
hasretimizle büyüt.

Satılmadım

İnsan eseri hiç bir kahpeliğe
boyun eğmedim
satılmadım,
köle olmadım
Kim olduğumu bir ben bilirim
birde benden gururlu
kalemimdeki
isyanımın çocukları
-şiiirlerim-

Cepçileri düzenin

Sevmeyi
umudu
hep bildim.
onları,
hep çaldılar benden
usta cepçileri düzenin.
Ama,
hasadı veren toprağı,
yüreğimi unuttular.

Hıdır...

Ondokuz şubat bin dokuzyüz doksanbir

bir dostumdayım.

Bin dokuzyüz yetmiş altı'da,

peşmergelerin en küçüğümüş

şimdi bir ayağı yok

geride yetim bırakmış, Halabja'da.

Yani sakat anlayacağınız.

Otuzbeş gün sınır demeden,

yol arşınlamış

aç ve susuz

duman hatlarını hiçe sayarak

ve geride,

ailesinden,

yirmidokuz ölü can, şehit bırakmış.

Hanımı Saddam'ın muhabârat hücrelerinde

-kayıp-

küçük kızından haber yok,

son duyduğu Dahok'ta hapismiş...

Burda halinden memnun mu diye

sormaya gerek yok bence

gözyaşlarından belli özlemi

anlatırken peşmergelik yıllarını...

Ne zor buluyorlarmış çiğnenecek

bir lokma ekmeği

ve ne dostça yiyorlarmış

kavgasız,

küsmeksizin...

Bana kızıyor Hıdır,

bana "Hain" diyor

bana sinirli

kendisine gidip gelmediğim

ve kendisini yalnız bıraktığım için.
Belki de Hıdır haklı!

Değişiklik bir bende mi?
Bir de soralım aynı sırrın sırdaşlarına
Unuttular mı diye,
geçen o güzelim günleri...

Hıdır suskun,
bir de aciz yaşamdan,
hatırladıkça,
dağlarda açan kır çiçeklerini...

Evi bir odalı,
yani mutfaksız
sadece bir ocağı
bir de ufacık buzdolabı var.

Bugün günlerden cumartesi,
anlattı bizim Hıdır,
"Yezdi" olduklarından dolayı gördükleri baskıyı
bir anlam veremiyordu
kardeşin, kardeşi ezmesini anlattı,
ben dinledim.
Dostum traktör sürermiş, kardeşi biçerdöver,
avlusu büyük,
odaları zulalı olan evlerinden
bugünlere kaçak kalmış gözyaşları, hasreti ile Hıdır.

Kızından, karısından henüz bir haber yok
uzun bir yaşamı bırakmış geride,
hiç korkmamıştı savaştan
şimdi korkuyor yalnızlıktan

(19-25).02.1992 Falköping

Sürgün çiçeği...

Açtın, yalnızlığında,
rüyalarımda
hayal etmediğim yolları
serdin önüme,
uzak düşerken oralara
yeniden açiverdi kendini
soğuklarla,
dalları kuruyan çiçekler.

Geçiyor farkında olmadan,
yaşanılacak zaman.
Bir çiçek ömrü gibi
oysa,
yaşadığımız.

Ayrı dillerde sevdik,
ayrı güzelleri
ve ayrı ülkelerde yaşadık
vatana duyulan hasreti
yanık bir yürek oysa,
bizimkisi.

Açıverdi,
yalnızlığında
kurutulan çiçeklerim.
Sonu yok gidişin...
Her kaçışın
bir de sebebi var....
Açınca koynumda,
sürgün çiçeği.

Toprağa her bastıkça
ellerimdeki nasırlı sancı ile

terimi silerim.
Baharında,
ardıçlar
leylak çiçeği,
tomurcuklar açar
ve yalnızlığımda,
hasrete inat,
koynumda sürgün tomurcukları çiçeklenir.

Söyle...

Söyle içindekileri
utanma,
ağırına gitmesin
sevgide yenilgi.

Seni öyle görmek,
acı veriyor içime,
beyaz karın,
kanla kirletilmesi.

Dışarda,
bir kar fırtınası
ve sis...
Ötmüyor kanaryam,
ne kadarda can düşmanı
çakal gibi uluyan,
tank, palet sesleri.

Kirlenmesin gönlün,
kirlenmesin ellerin,
kirlenmesin sevgi
her tufandan geriye kalan
kirlenmemiş hasret,
duyulan kardeşe.

biz yaşadıkça
Yarın elbette güneşli
binlerin özleminden oluşan
güzel bir gün olacak,
umut...
Hep beraber,
sıcak sevgilerimizde el-ele.

Söyle,
biz duyarız ancak birbirimizi
biz dertleşebiliriz
ancak biz anlarız
anlaşabiliriz

ortak
ve yasaklı dilimizle.

Söyle,
sen söylersen,
ben dinlerim
kardeş sevgisini
senin aziz dilinden
ve sen utanmıyasın diye
sevgiyi anmaya
ve sevmeye yemin ettim
yasaklı dilimizle

Çocuklar...

Dünyayı avuçlarında,
umutla,
bağışlamak istiyor çocuklar
koparılan güllerin,
toprağa bağlı köklerinde,

İşçi elleri
ufacık,
kenar mahalle çocuklarının.
Arıyorlar
bir yenilik,
bir umut,
gelecek için.
fiimdiden yaşıyorlar
erginliğini zamanın
ülkemde çocuklar.

Bu ne iştir akıl almaz
sırlıdır gelecek...
Yolu yordamı bilinmez
hangi akla hizmettir bu
hedefini arayan bir sökücü gibi,
bir arayış içinde
nasırlı elleriyle,
ülkemde çocuklar.

Oyuncaklar,
kedi yumağı
panzerler, coplar,
süvari atlıları ile kovalar bizi
gözü dönmüş eli kanlı düşman...
Yinede korkmuyor,
namusun savunucusu , çocuklar.

Benzemez gül güle,
renge değişmiş sokak taşlarının
bir sessizlik, yutkunluk,
sarhoş eden çocukları
körpe yüreklerinde.

Umudu yaşatan,
civıl civıl gözleridir
hele yaşam sevinci,
içlerinden, minnacık yüreklerinden,
eksik olmayan sabit bir parça.
O ufacık elleriyle, sunarlar,
kızıl gülleri, korkusuz çocuklar.

Ve çocuklardan oluştu,
kadınlar, erkekler.
Onlar bir umut peşinde
biz çözelim diye
ve onlar saklıyor, ufacık yüreklerinde,
savaşlara son verilmiş
koca bir dünya.
onlara biz verelim diye.

Yaman bir buluş...

Yaman bir kedi oyunudur,
saklı olan siperlerde.
Birde hain, ihanet oyunudur,
bekleyen pusularda.

Gariptir, ama suskundur yalnızlık.
Layık görülmeyen, kör kuyulara.
İşbirlikçi tuzağına, hedeftir,
beyaz nergiz çiçekleri.

Bir ateş, bir yangındır
sarmış hasta vücutları.
Ölene çare bulmak ne kadar yaşatır?
Neye yarar, Kime yarar?
Lo beni halimle anlayanlar.

"Suskun insandan çekin" derler...
Dişini gösteren ısırılmazmış.
Nede yaman bir buluştur, vuruştur,
düşündüren kelimeler.

Küfür bilmez, yeni doğan.
Hile dolanı, kahpe yalanı
Yeniçeri ocağından kalma
yeni bir oyundur bu
uygulamaya konulan
Köy koruyuculuğu.

Nazê...

İçerde,
silen yok.
Dışarda,
don tutuyor gözyaşları
he Nazê.

Bir soğuk,
bir de sis sevdası sarmış
gecenin karanlığını.
Susunuz oysa
bir suskunluk nöbeti
oysa bizimkisi
böyle mi olacaktı Nazê can.

Geride
bir türkölük şiir bıraktım
sazlar doysun diye
ve arşınıyorum sokakları
loş sis lambalarının ışığında
ve bir kurşun sesi,
ve bir çığlık ardından,
yine, bir kanunsuz oyun,
kanunları ile tertiplenen
yine insan düşüncesinin düşmanları,
can alıyorlar
Nazê.

Havada bir soğukluk,
bir sesizlik sinmiş geceye
limandan kalkıyor son bir gemi
ve ben arkasından baka kalan
bir gurbetçi mülteci.

Geçmişi kıymetli
bir hediye gibi saklıyorum
sevgiliden sunulmuş olan zamanı
ve aldı beni senden, bu yol.

Sana bıraktığım,
papatya yapraklarından
tut niyetini.

Kırma,
yolma sana bıraktıklarımı
ve elindeki taze çiçekleri

Nazê...

Ölüm ve yaşam arası

Bir tutkudur içimde,
gecenin, güne dönüşmesi,
sonu var mı,
ölümün?

Sensiz, yollarda eskitiyorum ayakkabılarımı.

Sessiz ve suskunum.
Çiçek ömründe bir tazelik,
hatıralar bana gerek,
kuruyan dallar dökülüyor,
sebebi ne gelen ölümün?

Dün, yarı gece,
pencere kenarına
oturmuştum uyku sersemi
ve düşünüyordum,
insandan nasıl,
bir ömrün gelip geçtiğini.
Ve nasıl,
kapıya gelipte dayandığını,
ölümün...

Saklama,
gizleme ne olursun
korkudan değil,
fedakâr insanların haykırması
veya içlerinde korkusu
ölümün...

Sınırlar çizilmiş
gecenin,
günle kesiştiği çizgiye...
Ve yaşamla,

arasında ölümün...

Düşünüyorum, yalnızım...
Ve ne kadarda ağrıma gidiyor
kapıyı yüzüme çalması
yaşamın...

İkircikli bir oyun benimkisi.
Yaşantım,
hala bir düğüm
çözülmemiş.
şimdi, neyime yarar
genç ömrüme ölüm...

Genç, bir oyundur hâlâ,
aşk...
gönülleri yaralayan,
karanfil çiçekleri ile
gelen...

Gizli değil,
saklama beni.
Baharın türküsüdür
akasya çiçekleri,
bizi birbirimize
müjdeleyen,
ölüme uzak sevgi

Ardından...

Nereden gelir,
suyu,
toprağın?

Nerede yetişir
bu

güzel çiçekler?

Boynu bükük,
baktılar...

Gidenlerin ardından,
hainler...

Zor

-|-

Böyle, yakın olmak,
doğaldır ki zor sevgili.
Havasını koklamak,
bir onur veriyor,
oysa ki,
bir o kadarda uzaktayız.

Elbette ki,
burukluk bırakıyor içime,
düşünmek seni...
Bir yeniliktir galip gelen,
herşeye rağmen seni düşünmek.

Saat on buçuk, onbir ağustos,
Atina'ya iniyoruz.
Karşılacağıım, hiç görmediğim
ve tanımadığım
halam çocukları ile
bu ne benim,
bu ne de onların hatası
dört parçada,
bir akraba sahibiyiz
yani yılların kan bağılısı.

-II-

Tanışamıyacağız korkusu içimde
ve düşünüyorum,
belki onlar tanımaz diye
ve nasıl yaratacağız sıcak
bir sevgi aramızda?

O kadar düşünmeme gerek kalmadı
tanıdık birbirimizi
anlaştığımız elbiselerden
önceden tanıdığım
ve tanımadığım halam çocukları ile.
Tanışmamız bir tören gerektirmedi,
hiç de zor olmadı.
Hele yaşamı aynı gözle görmemiz
bir sıcaklık bıraktı içimize,
hiçe saydık daha önce
görüşmemeyi,
tanışmamayı,
dört parçada da
akraba sahibiyiz,
yani yıllarca toprağın yavuklusuyuz.

Yangını sancısız sevgin

Hasretinden yangın düşürdüm
yükseğine,
fırtınalı karlı dağların.
Ellerimde,
soğuk,
bir sonbahar ayazı -sancısı-
yüreğimde,
yangını,
sancısız -sevgin-
sürülmemiş torağını sürdün
-gönlümün-
kanatırcasına...

Tırnaklarınla,
acıyı yaratan,
hasretimde,
yangın düşürdün yarama
bir bilsen neydi...
Fırtınalı karlı dağlarında
beni yangın yapan
uğruna,
vakitsiz yaşadığım
her saniye sensizdi.

Köşe başları tutulmuş
Hasret -yangın-
Fırtınalarla esip gelen
çarkantılı bir hastalık
ve ısıtma nöbeti
bedenimi titreten.

Sonsuza uçuyorum

Bugün öyle bir zevkliyim ki
Bilmem neden?
İçimden, coşmak gülmek geliyor.
Tozu, dumana,
taşı toprağa katasım geliyor.
Bilmem neden?
Çok zevkliyim bugün
kalbimde ne kin,
gözlerimde ne yaş,
zevkten uçuyorum,
sonsuz maviliklere doğru.
Tüm barışçıl düşüncelerimle.

Ana yreği

Gidiyorsam
gözünün yaşını dökme anam
kucak dolusu, özlem dolusu,
mektuplar göndereceğim
arasında belki;
yırtık,
yüzü görünmez bir resmim olacak
sakın gözyaşlarıyla süsleme
resmimi içindeki özlem ateşiyile süsle.

Bil ki anam,
gidişte dönüş, dönüşte sevgin vardır.
Özlemlerde, sevgilerde, hasretliklerde,
büyük bir afediş,
anaların yüreklerinde sevgi,
kayıp edişin efkarı vardır.

Ama sen anam,
oğlunu kayıbedişinin efkarını
oğlunun sevgi ateşiyile birleştire.
Her gidişin bir de dönüş var
toplumunda, aileninde,
direği analardır.
Bir oğlun anasına göndermiş olduğu
yüzü görünmez bir resim gibi.

Yitirmek...

Zamanın yenilmez şahanıyız
ya benden bir yenilik,
ya da bir fırtınadır geride
kasırgaya dönüşen.

Bir kovukta, sıcaklığı aramak,
evde bulduğunu, yarı yolda bırakmak
bir kayıptır geride
acıya dönüşen.

Elbette, kişiyi zamana bırakmak
olgunlaştırır,
zamanı bir kişilikte yitirmek
cefadır yaramıza sunulan,
ki biz, şahanıydık zamanın.

Heee Xalo, unutmak!
unutma, evladiyız bu toprağın,
ve topraktan bir parça.

Bir gizlilik,
bir kaçak tutkusudur içimizde,
hudutlarda,
tel örgülere,
mayınlara,
takılı kalan
ve kanunudur hudutların
mazileştirmesi, olanı...
Heee Xalo...

Evladiyız toprağın,
oralardan silinmeyen bir parça
ve zamanın yenilmez şahanıyız.

Yarin unuttuğu

Hasretlik bir yandan
ve yalnızlık
ve sevda
ve sen gülüm
budur işte masamda ki
acıdan
sevgiden
ve şaraptan geriye kalan
özleme bıkmış
gözyaşlarım.

Anlatılar acıları
şarkıların dilinde
şarkıların dilinde anlatıldı şiirler
şiirlerki götürür arzuları
taşır sevdalılara.

Acıyı taşır hasret
iki yavuklu gibi
sevdadır hasret
yarin unuttuğu.

Küstü yüzünü asarak
ne dedim ki ben ona?
Sevgiden yana çekilen çekilmiş
asıl acı buralarda
bilerek bilmeyerek çekilen.

Karlı bir günde yaşam.

Ne edelim ki,
bir de uzakta,
düşünmek var güzellikleri.
Uygunsuzdur elbet,
seven gönlün böyle enkaza dönüştürülmesi.

Ben onları andım
silik resimlerde.
Aşkı.... Anlat bana,
özlemimi anlat onlara
bir birinden ayırıt edilemeyen
yaralı yürekle sevmeyi.

Anlat bana sevgilim
ağaçları,
çiçekleri
anlat sevgiyi,
nasıl yıldırımlar çakar
günden güne,
yıldırımlar...
Binbir gürültüyle
ve nasıl doğar içimde,
çocuk sevinçli,
bir bahar...

Baharını yaşarken
güzel ömrümüzün
ne yazık ki gelip geçmiş ömrümüzden
karlı bir günde yaşam.